

El llenguatge

El lloc en el qual

14/XII/1978

En la introducció de les designacions de lloc per mitjà de les preposicions a o en s'indica, com a norma general, que cal usar la primera davant l'article definit i l'altra —en— davant els indefinits i els demostratius. Diem, així, Viu a la casa nova i Viu en una casa nova.

Es tracta, però, d'una norma que, pel que fa als casos en què la preposició ha de precedir un article definit, convé de matisar. D'una banda, no sembla enraonat que els qui, en el llenguatge col·loquial, diuen usualment Eren al balcó, Jugaven al carrer o Ballaven a la sala quan escriuen —obeint, cal creure, a la influència del castellà— recorrin, en les mateixes oracions, a la preposició en: Eren en el balcó, Jugaven en el carrer i Ballaven en la sala. Notem, però, que en aquests exemples es tracta de designacions de lloc pròpiament dites, és a dir, d'un espai físic on pot ésser o estar una persona o una cosa material. En canvi, en aquelles expressions, locatives, però que s'allunyen més o menys d'aquestes designacions tan materials, ja és més adequat d'usar la preposició en precedint un article definit, i en el mateix Fabra, que és qui va formular aquesta norma, en trobem una colla d'exemples: en el capítol primer, en les seves paraules, en l'exposició dels fets...

Un altre cas —sempre en designacions de lloc— en què no recorreríem a la preposició a davant un article definit és quan aquest article forma part del terme relatiu compost el qual (la qual, etc). Diríem, certament, la casa a la qual va anar a viure (indicació de moviment o direcció), però la casa en la qual vivia. Anàlogament, la caixa en la qual guarda les joies, l'armari en el qual ho vam desar. Encara que seria exposat d'indicar-ho com a norma absoluta, podríem establir una correspondència, quant a l'ús d'aquestes preposicions, entre el relatiu compost el qual i el seu equivalent fort què: com que davant aquest segon terme l'ús de la preposició és molt més segur, resultaria segurament útil i aconsellable, en cas de vacil·lació davant el qual de recórrer-hi com a guia.

Albert Jané